

Liturgický program

PONDELOK 29. apríl

Deviati svätí mučeníci z Kyzika
Sk 3, 19 – 26, zač. 9; Jn 2, 1 – 11, zač. 6;
(HS: 233; PZ: 199)
07.00 + Drahoslav

UTOROK 30. apríl

Apoštol Jakub, brat Jána Teológa
Sk 4, 1 – 10, zač. 10; Jn 3, 16 – 21, zač.
10; (HS: 233, 376; PZ: 199, 355)
18.00 + Jozef

STREDA 1. máj

Prorok Jeremiáš
Sk 4, 13 – 22, zač. 11; Jn 5, 17 – 24, zač.
15; (HS: 233; PZ: 199)

ŠTVRTOK 2. máj

Svätý Atanáz Veľký
Sk 4, 23 – 31, zač. 12; Jn 5, 24 – 30, zač.
16 rad.; (HS: 233, 377; PZ: 199, 356)
18.00 + z rod. Pavlovičovej

PIATOK 3. máj

**Odchod do večnosti prepodobného
Teodóza Pečerského**
Sk 5, 1 – 11, zač. 13; Jn 5, 30b – 6, 2,
zač. 17; (HS: 233, 188; PZ: 199, 144)
**18.00 za zdravie a požehnanie členov
Ružencového bratstva**

SOBOTA 4. máj

Mučenica Pelágia
Sk 5, 21 – 33, zač. 15; Jn 6, 14 – 27, zač.
19; (HS: 233; PZ: 199)
07.00 + Jozef Maďar

NEDEĽA 5. máj

**Tretia nedeľa po Pasche – o myrono-
sičkách**
Mučenica Irena
Sk 6, 1 – 7, zač. 16; Mk 15, 43 – 16, 8,
zač. 69; hlas 2; (HS: 234; PZ: 200)
11.00 hod.

PONDELOK 6. máj

Spravodlivý a veľmi trpezlivý Jób
Sk 6, 8 – 7, 5a. 47 – 60, zač. 17; Jn 4,
46b – 54, zač. 13; (HS: 234; PZ: 200)
**07.00 za zdravie a požehnanie
Marka, Martiny a Miška**

UTOROK 7. máj

**Spomienka na znamenie úctyhodné-
ho kríža v Jeruzaleme**
Sk 8, 5 – 17, zač. 18; Jn 6, 27 – 33,
zač. 20; (HS: 234; PZ: 200)
**18.00 za zdravie a požehnanie
Stefana Turčika**

STREDA 8. máj

Apoštol a evanjelista Ján Teológ
Sk 8, 18 – 25, zač. 19; Jn 6, 35 – 39,
zač. 21; (HS: 234, 380; PZ: 200, 359)
07.00 + otec Michal

ŠTVRTOK 9. máj

**Prenesenie pozostatkov Mikuláša
Divotvorcu do Bari**
Sk 8, 26 – 39, zač. 20; Jn 6, 40 – 44,
zač. 22; (HS: 234, 381; PZ: 200, 361)
18.00 + Anna, Ján, Stefan, Anna

PIATOK 10. máj

Apoštol Simon Horlivec
Sk 8, 40 – 9, 19a, zač. 21; Jn 6, 48 – 54,
zač. 23; (HS: 234, 383; PZ: 200, 362)
**18.00 + z rodiny Lazorčákovej: Ján,
Mária, Ján**

SOBOTA 11. máj

Blažený hieromučeník Vasil' Hopko
Sk 9, 19b – 31, zač. 22; Jn 15, 17 – 16,
2, zač. 52; (HS: 234; 192; PZ: 200, 364)
07.00 + Cyril

NEDEĽA 12. máj

**Štvrtá nedeľa po Pasche – o poraze-
nom**
Sk 9, 32 – 42, zač. 23; Jn 5, 1 – 15,
zač. 14; hlas 3; (HS: 236; PZ: 203)
11.00 hod.

zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **07/2019**

Nebud' neveriaci, ale veriaci

Jn 20, 19 – 31

Táto známa Ježišova veta je adresovaná apoštolovi Tomášovi pri ich vzájomnom stretnutí na ôsmy deň po vzkriesení. Najprv mu Ježiš ukázal svoje rany po klincoch a ponúkol mu možnosť dotknúť sa ich, vložiť do nich svoj prst. Pozýva ho k tomu, aby vložil svoju ruku do jeho boku, presne tak, ako si to zaumienil. A potom prichádza výzva aj napomenutie: „A nebud' neveriaci, ale veriaci.“

Myslím si, že od momentu, keď Ježiš vstúpil medzi učeníkov a pozdravil ich slovami: pokoj vám, si bol Tomáš úplne istý, koho má pred sebou. Stačilo vidieť Ježiša a počuť jeho požehnanie pokojom. Nič iné, nič viac nebolo treba. Ale Ježiš mu dá poznať, že vie o všetkom. Preto ho pozve jeho vlastnými slovami, aby sa ho dotkol: „Pod' a vlož svoj prst, vlož svoju ruku.“ No a Tomáš, hoci je aj na chvíľku zahanbený, cíti, že je prijatý a stále rovnako milovaný. Zažil milosrdenstvo a odpustenie od svojho majstra, tak ako aj apoštol Peter po svojom zapretí.

Vráťme sa však k vete, ktorou sme začali: „Nebud' neveriaci, ale veriaci!“ Komu alebo aj čomu to apoštol Tomáš nechcel veriť a prečo? Nechcel veriť ostatným apoštolom, že videli vzkrieseného Ježiša. Všetko sa to však začalo jeho neprítomnosťou pri ostatných učeníkoch. Nevieme, kde bol, ale vidíme, že opustil bratské spoločenstvo. A práve tam sa Ježiš zjavuje. Zjavuje sa svojim, zjavuje sa Cirkvi, dokonca na mieste, kde bola slávená prvá Eucharistia. Ježiš prichádza do večeradla. To je to, čo Tomáš odmieta, svedectvo apoštolov, svedectvo spoločenstva, v ktorom bol Ježiš prítomný. A čo od neho Ježiš žiada? Ver svojim bratom, ver Cirkvi, neodmietať svedectvo spoločenstva.

Aj dnes je spoločenstvo Cirkvi tým najbezpečnejším prostriedkom na stretnutie s Ježišom. Od začiatku sa dokonca Ježiš s Cirkvou stotožňuje. Keď Šavol ešte pred svojím obrátením prenasledoval spoločenstvo kresťanov, Ježiš sa ho s výčitkou pýta: „Prečo ma prenasleduješ?“ Ježiš je vo svojej Cirkvi prítomný a zároveň sa skrže Cirkve aj chce zjavovať tomuto svetu. Ako? Cez vzájomnú lásku tých, ktorí do Cirkvi patria. To znamená, že najprv ja sám musím spoločenstvo Cirkvi milovať. Spoločenstvo tých, ktorých mám okolo seba najbližšie. Bez lásky niet svedectva. Lásky v našich srdciach je ten dôvod, prečo Ježiš medzi svojich prichádza.

otec Marek

Oznamy

- ▶ **Stretnutie pri Božom slove.** Večerné stretnutie pri Božom slove na fare bude o 18.30 h.
- ▶ **Turistický deň.** V stredu 1. mája sme srdečne pozvaní na Turistický deň s vladykom Jánom. Turistická trasa povedie z Fintíc na Kapušiansky hrad a cieľ bude vo Fulianke. Pre deti sú už tradične pripravené atrakcie súťaže a zábava. Štart na trasu je od 09.00 do 10.00. Svätá liturgia v tento deň u nás doma nebude. Kto z detí by mal záujem zúčastniť sa, nech sa príde nahlásiť do sakristie alebo na faru. Zúčastniť sa môžu individuálne aj celé rodiny.
- ▶ **Prvopiatkový týždeň.** Spovedať sa bude v piatok 3. mája ako obvykle. Dopoludnia chorých a popoludní od 16.30 v chráme.
- ▶ **Sväté liturgie v nedeľu 5. mája:** 08.00 Janov; 09.30 Ruské Pekl'any; 11.00 Ľubovec.
- ▶ **Sväté liturgie v nedeľu 12. mája:** 08.00 Ruské Pekl'any; 09.30 Janov; 11.00 Ľubovec. V túto nedeľu je pri všetkých liturgiách zbierka na seminár.
- ▶ **Slávnosť v Hrabskom.** V nedeľu 12. mája sa koná aj archieparchiálna odpustová slávnosť v Hrabskom, rodisku bl. hieromučeníka Vasil'a Hopka.
- ▶ **Púť do Krakova.** V sobotu 18. mája sa koná 10. metropolitná púť gréckokatolíkov do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove. Prihlásiť sa môžete už teraz v sakristii. Pri zápise je záloha 10 eur.
- ▶ **Púť do Medžugoria.** Farnosť Abranovce organizuje púť do Medžugoria 21. – 28. júla. Ponúkajú možnosť pripojiť sa. Cena: 230 eur. Z našej farnosti je zatiaľ prihlásených jedenásť ľudí. Ešte je voľných asi desať miest. Prihlásiť sa môžete v sakristii (neváhajte ☺).

Svätý, spravodlivý a veľmi trpezlivý Jób

Jeho meno má hebrejský pôvod Ijjob, ktoré bolo veľmi rozšírené v oblasti západosemitských rečí (Ajabu = Kde je otec?). Jób je hlavnou postavou rovnomennej knihy Starého zákona. Aj napriek poeticko-vzdelávaciemu charakteru knihy, ktorý je podobný s Ježišovými podobnosťami, je historicitá Jóba pravdepodobná. Jóba, bez zreteľa na rovnomennú knihu, chváli Ezechiel (14, 14 – 20) ako muža spravodlivého a ako vzor trpezlivosti (Tob 2, 12 – 15; Jak 5, 11). Jób nebol Izraelitom. Krajina pôvodu Us (Jób 1, 1; Nár 4, 21), zaradenie medzi synov Východu (Jób 1, 3) a vykreslené sociologické pomery ukazujú na priestor juhovýchodne od Mŕtveho mora v čase patriarchov. Jóbova bezúhonnosť a to, že sa osvedčil pri pohromách, boli v Izraeli zrejme známe a aj oceňované. Jeho tradícia sa musela v Izraeli zakoreniť už veľmi skoro, pretože v neskorších dobách bolo ťažko mysliteľné, aby Židia uznali vzorné správanie nejakého pohana. Kniha Jób sa usiluje riešiť záhadnú otázku, prečo trpí spravodlivý človek a ako sa má voči dobrému a svätému Bohu správať človek postihnutý telesným alebo duševným utrpením, chorobou, nešťastím a pod. Táto téma sa v knihe rozoberá umeleckým spôsobom vo forme dialógov trpiaceho Jóba s jeho tromi priateľmi Elifazom, Bildadom a Sófárom o záhade utrpenia a o príčinách všetkého zla, ktoré Jóba stihlo. Podľa názoru starého semitského sveta, ktorého predstaviteľmi sú Jóbovi priatelia, utrpenie a nešťastie sú vždy trestom za hriechy. Proti tomuto vtedy všeobecnému presvedčeniu sa Jób vzpiera a vyhlasuje, že nie je hriešny, takže jeho nešťastie nemožno vysvetliť na základe tézy, že utrpenie je trestom za hriechy. Spor ukončuje sám Boh, ktorý vo svojej reči poukazuje na divy svojej všemohúcnosti, ako sa javia v prírode, a zároveň pripomína, že človek má byť skromný vo svojich úsudkoch, aj keď mu treba zdanlivo nezaslužene trpieť. O odmene v budúcom svete sa kniha nezmieňuje.

Duchovné vedenie

Plaščenica

V centre slávenia liturgických obradov Veľkej noci stojí plaščenica. Táto ikona Krista ležiaceho v hrobe sa stala neoddeliteľnou súčasťou obradov večierne Veľkého piatku, celodennej poklony Veľkej soboty a utierne Paschy. Počas týchto obradov prejavujeme plaščenici osobitnú verejnú úctu a poklonu. Preto si o nej v našom Farskom hlásniku povieme niečo viac.

Používanie a uctievanie plaščenice na bohoslužbách Veľkého piatku a Veľkej soboty je staré pár stoviek rokov, no jeho pôvod siaha k samotnej smrti Ježiša Krista. Plaščenica symbolizuje plachtu či plátno, do ktorého bolo zavinuté Kristovo mŕtve telo, keď bolo uložené do hrobu. Východná cirkev nemala plaščenicu v obradoch Veľkého piatka a Veľkej soboty takmer tisíc päťsto rokov. V prvých storočiach si kresťania v Jeruzaleme uctievali na Veľký piatok drevo kríža, ktoré začiatkom 4. stor. objavila sv. Helena, matka cisára Konštantína. Obrad uctievania Kríža nám zaznamenala pútnička zo 4. stor. Silvia Akvitánska. Na Veľký piatok vyšli na Golgotu, biskup držal pred sebou drevo Kríža s veriaci ho uctievali bozkom a hlbokou poklonou. Tento zvyk uctievať si svätý Kríž na Veľký piatok bol neskôr prevzatý z Jeruzalema aj do byzantskej cirkvi. Na Veľký piatok biskup (alebo kňaz) vyniesol zo svätyne kríž a postavil ho uprostred chrámu. Pri slovách: „Klaniam sa tvojim strastiam Kriste, robili kňaz a veriaci tri veľké poklony a bozkom si uctievali kríž. Pod vplyvom východnej Cirkvi bolo uctievanie svätého Kríža na Veľký piatok zavedené v polovici 7. stor. v západnej Cirkvi, kde sa praktizuje dodnes. V 16. storočí sa udomácnil zvyk niest' plaščenicu s vyobrazením scény ukladania do hrobu na Veľkú sobotu. V 17. – 18. storočí prijala celá východná Cirkev obrad ukladania plaščenice do hrobu. Plaščenica je obdĺžnikové plátno s vyobrazením mŕtveho tela Ježiša Krista v hrobe, alebo je na nej znázornená celá scéna snímania z kríža a uloženia do hrobu. Obrad vynášania a uloženia plaščenice vyzeral tak, že sa konala procesia okolo chrámu s plaščenicou, ktorú niesli – držiaci ju za štyri konce – kňazi a starší farníci. Po procesii ju uložili na osobitný vopred pripravený stôl v strede cerkvi. Na konci večierne všetci na kolenách pristupovali k plaščenici a nábožne ju bozkávali. Boží hrob bol ozdobený kvetmi a lampadami, a za ním stál kríž bez rozpjatja (korpusu) so šatkou prevesenou cez priečne rameno. Plaščenica zostáva vystavená k úcte až do Utierne Vzkriesenia. Pred utierňou ju kňaz prenesie do svätyne a položí na prestol. V našich krajoch je zvykom, že plaščenica zostáva na prestole až do otdanija (odovzdania) Paschy, teda 40 dní, na znak toho, že Kristus po svojom vzkriesení 40 dní pobýval na zemi.

Nadhrobná stichira

Teba, ktorý sa odievaš svetlom ako rúchom, z kríža sňali Jozef s Nikodémom. Zaplakali, keď ťa videli mŕtveho, nahého a nepochovaného: „Ó, najsladší Ježiš, slnko ťa na kríži visieť videlo, preto svoju tvár mrakom zastrela. Aj zem sa hrôzou triasla. Chrámová opona sa roztrhla. Teraz na teba hľadia naše oči. Dobrovoľne si za nás zomrel, Bože náš, ako ťa pochovať máme? Do akého plátna ťa obviníme? Ako sa len hriešnymi rukami tvojho tela dotkne-me? Dobrodinec náš, aký pohrebný sprievod ti zaspievame? Velebíme tvoje prehorké umučenie, pohreb i slávne vzkriesenie. Sláva tebe, Pane.“

otec Marek